

paahviler det den, der begærer Forretningen, hvad enten det er en privat Person eller en offentlig Myndighed, at yde passende fri Befordring eller Godtgørelse herfor efter Regler, der nærmere fastsættes af Justitsministeriet." Det er selvfølgelig Meningen, at Embedsmændene som hidtil skal have disse Befordringsudgifter godtgjort. I § 2 foreslaas det at ophæve den før citerede § 145.

Jeg maa herom sige, at jeg billiger fuldt ud det, Lovforslaget tilsigter, at det, hvad enten det er en offentlig Myndighed eller en privat Person, som forlanger en Forretning foretaget, bliver Rekvirenten, der skal udrede Befordringsudgiften. Det er utvivlsomt rigtigt, hvad der siges i Motiverne, at Bestemmelsen vil medføre en betydelig Besparelse for Statskassen, og den behøver desuden ikke efter mit Skøn at foraarsage en tilsvarende Udgift for dem, der rekvirerer saadanne Forretninger, idet det i Regelen vil forme sig saaledes, at Forretningens Udførelse forlanges foretaget af en Sagfører paa en eller andens Vegne; i Regelen vil Befordringen da kunne foretages saaledes, at Sagføreren og vedkommende Retsbetjent følges ad, saa at man simpelt hen kan spare Udgiften til den ene af Befordringerne. Følgen vil altsaa kun blive Sparsommelighed, idet der ikke bliver brugt saa mange Penge til Befordringer. Jeg kan kun paaskønne, at den højtærede Justitsminister har haft Opmærksomheden henvendt paa Steder, hvor der kan indvindes fornuftige Besparelser, og jeg har den Ære at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

H. P. Jensen: Ved første Gennemlæsning synes Lovforslaget at være af den Natur, at alle bør kunne tiltræde det, men naar man faar set lidt nøjere paa det, viser det sig, at man ikke gennem de faa Linier, § 1 indeholder, faar fuldt Rede paa, hvilke Forretninger der egentlig falder ind under den. Det er i og for sig en tiltalende Tanke, at Rekvirenten skal betale Udgifterne, men der er jo adskillige andre Tilfælde i det offentlige Liv, hvor Udgifterne betales af Kommune eller Stat — jeg nævner eksempelvis Fabriktilsynet —, og jeg har paa Følelsen, at man nu indenfor Regeringen er ved at finde Midler til, at alle disse Udgifter læsses bort fra Statskassen over paa de private; jeg skal bl. a. minde om det Lovforslag, der nylig er fremsat angaaende Betaling for Udstykning. For

Foged- og Panteforretningernes Vedkommende kan jeg godt tænke mig den foreslaaede Ordning. Notarialforretninger derimod er af en saadan Beskaffenhed, at det synes mig mere tvivlsomt, hvorvidt de bør falde ind under den nye Bestemmelse. Det hedder sig vel, at man kan faa Beløbet refunderet hos Skyldneren, men her er der ogsaa noget, som kunde anbefale en vis Varsomhed med Vedtagelse af en saadan Lov, idet Skyldneren som oftest er den fattige Part i Sagen, ofte daarligt har Raad til at betale sin Skyld og da naturligvis endnu daarligere har Raad til at betale Omkostningerne, særlig hvis de igennem en saadan Rekvition bliver ret betydelige.

Jeg er mest stemt for, at Lovforslaget henvises til nærmere Prøvelse i et Udvalg, saa at man der kan faa rigtigt Rede paa, hvor vidtrækkende det egentlig vil blive, hvis det vedtages. Jeg vil ikke sige, at mit Parti paa Forhaand er uvilligt til at medvirke til dets Gennemførelse, men jeg vilde dog mene, at det var praktisk at se at faa de nærmere Enkeltheder bedre oplyst ved en Udvalgsbehandling.

Godskesen: Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der blev fremsat af den første ærede Taler, saavel som til Bemærkningerne til Lovforslaget og skal i Henhold hertil tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Gunnar Fog-Petersen: Ogsaa jeg kan anbefale dette lille Lovforslag til Vedtagelse. Jeg tror, det er ganske rigtigt, som det blev fremhævet, at det er et Led i Bestræbelserne fra Regeringens Side for at lette Statskassen for Udgifter af forskellig Art ved at lægge dem over paa de Borgere, der bruger de offentlige Myndigheder, i dette Tilfælde Dommerne eller deres Stedfortrædere. Jeg tror ikke, det kommer til at dreje sig om saa store Beløb, at det bliver af væsentlig Betydning for dem, der skal betale dem, medens disse Udgifter derimod kan faa stor Betydning for Statskassen, naar de samler sig sammen for hele Landet. Naturligvis vil man i mange Tilfælde, som det blev nævnt af det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Nygart), og som det tillige er fremhævet i Bemærkningerne til Lovforslaget, helt kunne undgaa en Forøgelse af Udgifterne, nemlig i de Tilfælde, hvor Retsbetjenten kan beforders sammen med Sagføreren. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at dette